The Nirbah should save

ברבע¹ יציל –

OVERVIEW²

רב פפא asked according to פסול that any פסול who is present disqualifies the entire עדות, therefore the גרבע should save the רובע from being killed (for transgressing the prohibition of משכב זכר), since he too saw this act and he is a פסול לעדות (which disqualifies everyone else from testifying). תוספות explains why the פסול ורבע לעדות.

מפני שהוא שונא³ של רובעו בעל אונסו -

Because the נרבע is the enemy of his רובע, for he forced him into this relationship; this would seem to be the understanding of our גמרא.

תוספות disagrees with this explanation:

ילא נראה דהא מוכח פרק קמא דסנהדרין (דף ט,ב ושם) דנרבע לאנסו כשר לעדות - 4 And this explanation does not appear to be correct, for it is evident in the first פרק סנהדרין of נרבע that one who was נרבע forcefully is fit to testify against the רובע

תוספות offers his explanation why the נרבע is נרבע :פסול לעדות

- ⁶ומתו גם שניהם דהיינו ברצון And one can answer that רב פפא' question was from a case where he was נרבע willingly, for this is what the verse is discussing, as it is written, 'both (the רובע and the נרבע), shall be surely put to death', which implies consent of the נרבע -

ולהכי פריך יציל הנרבע אפילו יש עדים הרבה בדבר

So therefore (since he was נרבע לרצונו), רב פפא asks that the נרבע should save the from היוב מיתה even if there are many witnesses who saw the act of רובע -

- ולא מפני ששונאו כיון שהוא לרצונו 7 אלא מפני שהוא קרוב לעצמו

But (not that the גרבע saves the רובע) because he hates him, since it was with his (the s'נרבע) consent, but rather he should save the רובע because the רשע is a נרבע is a רובע (for consenting to an illicit relationship) and is invalid to be a witness.

¹ In the illicit relationship between two men, the (more) active participant is called the רובע, while the (more) passive participant is called the נרבע.

² See 'Overview' to previous תום' ד"ה אלא.

³ See previous תוס' ד"ה אלא [TIE footnote # 2].

⁴ All (עד כשר agree that a נרבע לאונסו can testify and convict the רובע (together with another עד כשר). This proves that there is no שונא (even if he was נרבע לאונסו).

⁵ The רש"ש amends the cited פסוק to read שניהם מות שניהם based on the פסוק in כ,יג in כ,יג which reads; ואיש אשר which reads; ואיש אשר יומתו דמיהם מות יומתו דמיהם בם

⁶ If the גרבע did not consent (but it was לאונסן) he would not be put to death.

⁷ If it was consensual, he certainly is not his enemy.

 $^{^{8}}$ The מהר"ם amends this to read הצורם. The translation here follows this גירסא.

א תורה writes (in שמות [משפטים] שמות (שמות לְהָיֹת עֵד הָשֶׁע לְהְיֹת עֵד הָשֶּׁע הָשָּׁע מָדְדָּ עָם בָעָשׁת אַל Since the פּסול. Since the פּסול invalidate the entire עדות, according to ר' יוסי.

asks: תוספות

רבמסכת סנהדרין (שם) אמרינן ¹⁰ פלוני רבעני לרצוני הוא ואחר מצטרפין להרגו - And there is a difficulty (with this assumption that one who claims that he was trules, ¹¹ if a person said; 'he was רובע me with my consent, (nevertheless) the נרבע and another witness can be combined to kill the רובע; seemingly proving the one who claims he was נרבע לרצון is an עד כשר, not as תוספות just taught us.

מוספות answers:

ויש לומר דהני מילי כי ליכא סהדותא מעלמא דרבעו לרצונו -

And one can say; that these words are true (that one who claims he was נרבע is כשר לעדות), only when there is no testimony from elsewhere that he was - רבעו לרצונו

וליכא סהדותא אלא מהוא עצמו ואחר -

And there is only testimony from the נרבע himself and another (there are no two outside עדים that testify that he was נרבע לרצונו [only one עד, who is not credible by himself]) - ולכך פלגינן לדיבוריה דלגבי דידיה לא מהימנין ליה 12 דקרוב הוא אצל עצמו 12

So therefore we can split his testimony; that regarding himself that he was נרבע שש לרצונו we do not believe him since he is a relative to himself (and the one די is insufficient to establish that he was נרבע לרצונו); we have never established that he was ברבע לרצונו אבל הכא דאיכא עדים שנרבע לרצונו ומעדותן נקרא רשע ופסול לעדות.

However here where there are many עדים that he was נרבע לרצונו and based on their testimony he is called a רשע and is פסול לעדות -

אין אנו צריכין לעדותו כלל –

And we do not need his testimony at all to establish that he is a רשע, therefore the question of פסול לעדות is understood, since he is a פסול לעדות but he saw the transgression, therefore the entire עדות should be בטל (according to רובע) and the רובע should be saved.

תוספות offers an alternate explanation of the questions הרוג יציל, נרבע יציל

רובע יציל¹³אמר הרב יוסף בכור שור דפריך הכי נרבע שהוא קרוב לרובע יציל¹³And additionally, ר' יוסף בכור שור said that this is the question; a נרבע who is related to the פסול לעדות since a relative is רובע

וכן הרוג שהוא קרוב להורג יציל:

And similarly (in the previous question of רב פפא) a victim who is related to the

 $^{^{10}}$ The מהר"ם amends this to read; סנהדרין אין מפני שאדם קרוב אצל עצמו וי"ל. Since the only way we know that he was נרבע לרצונו is based on his admission, we do not accept his testimony regarding himself, since a person is considered his own relative, and a relative is not כשר לעדות; however we believe his testimony regarding the רובע that he was תוספות. This is known as פלגינן דיבוריה (we split his testimony); see shortly in this חוספות.

¹¹ Here too it is רב פפא' who is responding to the s'רב פפא' question; indicating that he accepts it as a valid question.

¹² However the עד is believed (together with the other עד) regarding the רובע that he committed a capital crime.

We know that one is חייב or killing of a relative, since one is חייב for hitting his father (מכה אביו ואמו מות for hitting his father (שמות [משפטים] כב, טו וו יומת ni יומת (וויקרא [אחרי] יח, ז וו ערות אב \square וגו' לא תגלה). See עט,ב ד"ה לרצונו

murderer should save the murderer.

SUMMARY

The question נרבע יציל is discussing a נרבע לרצונו who is because he is a רשע, since there are other עדים who saw that he was נרבע לרצונו (as opposed to the case of הוא ואחר where there are no two עדים that he was נרבע לרצונו נרבע לרצונו (פלגינן דיבורא is where the question of נרבע והרוג is where the נרבע והרוג יציל respectively.

THINKING IT OVER

According to the explanation of רוסף בכור שור (that the נרבע was a קרוב to the ארוב, why ask concerning a רובע only; the question can be asked regarding all other עריות should be מציל 14

 $^{^{14}}$ See מהר"ם and ערוד לנר.